

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2692/2537

พนักงานอัยการ จังหวัด ภูเก็ต โจทก์ นางสาว อิง เชี่ยว บิดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 245, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2534 มาตรา 6, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.อ. มาตรา 52, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษประหารชีวิตจำเลย แม้จำเลยจะอุทธรณ์ขอให้ศาลลดโทษให้เพียง ประการเดียวโดยมิได้อุทธรณ์ในปัญหาว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ ศาลอุทธรณ์ก็ต้อง วินิจฉัยปัญหาว่าจำเลยกระทำความผิดหรือไม่อีกครั้งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 245 วรรคสอง หากศาลอุทธรณ์วินิจฉัยแล้วพิพากษายืน ปัญหาดังกล่าวจึงจะ ถึงที่สุดเมื่อศาลอุทธรณ์ยังมีได้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ศาลอุทธรณ์มิได้ปฏิบัติให้ถูก ต้องตามกระบวนการพิจารณาดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามส่งเฮโรอีนดังกล่าวออก นอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 65, 66, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 91 พระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 6, 7 ริม ของกลางจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสอง กระทั่งหนึ่งลงโทษประหารชีวิต และตามมาตรา 65 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 52(1) อีกกระทั่งหนึ่ง จำคุกตลอดชีวิต การรับสารภาพของจำเลยต่อศาลในภายหลังเป็นเพราะจำนนต่อพยานหลักฐาน ไม่เป็นประโยชน์ แก่การพิจารณา ไม่มีเหตุจะลดโทษให้ลงโทษประหารชีวิตจำเลย ริมของกลางจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาเป็น เหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบด้วยมาตรา 52, 53 ความผิดตามมาตรา 66 วรรคสอง คงลงโทษจำคุกตลอดชีวิตความผิดตามมาตรา 65 วรรคสอง ประกอบด้วยประมวลกฎหมายอาญามาตรา 80 คงจำคุก 25 ปี รวมโทษทุกกระทั่งแล้ว คงจำคุกตลอดชีวิตนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลยอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ลดโทษแก่จำเลยโดยอาศัยบทบัญญัติแห่ง ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 เพียงประการเดียว ทั้งศาลอุทธรณ์ภาค 3 ก็วินิจฉัยคดีเฉพาะ การลดโทษเท่านั้น แต่คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยถึงประหารชีวิต แม้จำเลยจะมีได้

อุทธรณ์ในปัญหาว่าจำเลยกระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ก็ต้องวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245วรรคสอง หากศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยแล้วพิพากษายืน ปัญหาดังกล่าวจึงจะถึงที่สุดเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 3 ยังมิได้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบพิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 ให้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิจารณาคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245วรรคสอง แล้วมีคำพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

องค์คณะ

ดำรงพงศ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา · อาภาศ บำรุงชีพ · ปราโมทย์ บุญนาค

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2692/2537>